

Crònica 5: Chapora, Anjuna i Vagator

Vam caminar fins a la parada d'autobusos estatals de Panjim amb la idea d'arribar fins a les platges del nord de Goa. Havíem llegit que no hi havia cap autobús que fes aquest camí directe, però que podíem arribar fins a Mapusa i des d'allà a qualsevol racó de mar. Feien obres a la carretera, una pila de nois suats amb les esques descobertes es cargolaven sobre ells mateixos i esbocinaven la carretera a cops de pic, unes noietes amb els saris lligats entre les cames recollien la sorra en unes palanganes d'alumini i se l'enduien carregant-la sobre els seus caps. Mapusa és la capital del districte taluka de Bardez i es troba només a 13 quilòmetres al nord de Panjim, té un aspecte deixat i destatallat, els edificis colonials s'han doblegat al pas del temps i mostren una trista imatge d'abandó; teules, bigues i balcons viuen arran de terra, apuntalats per troncs de canya. Jardins embardissats, portes de fusta rebufades i un polsim gris terrós que recobreix totes les façanes. Trencant aquest paisatge monocromàtic s'aixequen drets i acolorits una colla de temples hindús; nets, brillants i ben olents protegeixen ostentosa a una colla de divinitats. Des de l'entrada no endevinem de quins deus es tracta, però gaudim de la seva lluentor, del reflex de les llumetes al terra de mosaic i de l'olor d'incens que s'escampa.

L'estació d'autobusos és un munyoc de persones que caminen carregades i apressades, de vehicles que es decanten esquivant els forats i els sotracos del camí, de vaques que jeuen esgotades, de parades amuntegades de flors, fruites i verdures i d'àgils vailets que criden incansablement noms de ciutats.

Hi ha desenes d'autobusos que arriben carregats i marxen encara més atapeïts, tots porten un petit cartell on hi ha guixats en hindi els noms de la seva darrera parada, no hi ha cap parcel·la definida però sembla que tots saben exacte quin es el seu lloc d'aparcament. No ens deixen caminar perduts en l'immens descampat entre crits i botzinades, ens aborden a cada passa per saber el nostre destí, ens volen ajudar o fem nosa, i ens empenyen fins l'autobús que s'enfila cap a les platges del nord. Fa poc més de mitja hora que viatgem i hem parat en un encreuament de camins, han baixat els pocs passatgers que quedaven dins l'autobús, ens han cobrat deu rupies i ens indiquen que és l'última parada.

*Fent coneixences a la parada d'autobús de
Vagator
10 des. 2002*

Caminem adormits seguint el carrer de terra roja que baixa cap al poblat, estem envoltats d'una natura que esgarrifa; llargues palmeres carregades de cocos, immenses flors vermelles que pengen dels matolls i un soroll de corredisses que belluga les herbes seques de cada costat del camí. Mirem astorats el cos brillant i sense vida d'una serp cargolada entre les bardisses. El cel és carregat d'ocells que volten en cercles i es precipiten intrèpids cara avall, emeten un sons eixordadors que es confonen amb la cridòria vinguda de la selva. Passem per davant d'una barraca de ciment abandonada i d'unes cabanyes que semblen aixecades amb les fulles de les palmeres. Amagat enmig d'aquesta fauna trobem un espectacle confús, entre herbes altes i palmeres s'aixequen uns barracots de fusta pintada i plens de llums de colors que ofereixen begudes i marisc, aquest primer trencant sembla ser el carrer principal i l'únic d'aquesta localitat. Hi ha una renglera de motos aparcades davant del què possiblement és una taverna tropical. Una iaiona seu amb una cervesa a la mà i parla pausadament adduint els seus deixebles, té força cabells i porta unes rastes fascinants que li comencen a mig cap i li pengen fins la cintura, la carn flonja li surt d'entre la samarreta de tires i es poden endevinar una sèrie de tatuatges desfigurats pel plecs de la pell. Una immensa taca de suor o de cervesa li arrapa la samarreta sobre els pits que es recolzen allargassats sobre l'estómac, entre les poques dents esgrogueïdes que s'alcen rera els llavis hi penja un cigar ensalivat, apagat i oblidat en aquell racó de boca. Els oients són un calc rejuvenit de la seva imatge, són les dotze del migdia i l'ambient és decadent. Una parella embriagada de sol i d'alcohol s'ha enfilat dalt d'una moto amb l'ampolla de cervesa als dits, han arrancat sorollosament entre crits i deliris de grandesa i han desaparegut a gran velocitat rera d'un polseguera de fum, trencant per uns instants els misteriosos sons de la natura més salvatge que s'aplega al voltant de la taverna. Un noi de parla hindú se'ns ha acostat tambalejant i amb moviments relents; duia un ull morat i li costava verbalitzar, la cara flàccida, els llavis relaxats i la llengua de drap, era el que restava del seu viatge al·lucinat. Ens ha ofert quelcom què no hem sabut entendre però hem intuït.

***Dona Iamani de Karnataka
Anjuna. 11 des. 2002***

Seguint pel mateix camí hem arribat al port de pescadors, petites embarcacions suraven sobre el riu entre deixalles, peixos morts i ocells que en feien festa. Ens hem assegut per consultar sobre el plànol i un pescador ens ha indicat que ens trobàvem a la desembocadura del riu de Chapora, ens ha assenyalat un camí de bosc que voltava per sota una immensa fortalesa i que ens conduïa a Vagator. Hem aparegut d'entre les palmeres i em sortit al carrer principal, se'ns ha parat un noi que venia amb motocicleta; sense baixar-ne se'ns ha presentat com un enviat del govern i ens ha fet omplir una enquesta on havíem de puntuar de l'u al deu la qualitat dels serveis que oferia l'estat de Goa. El carrer és asfaltat i a banda i banda s'alcen petites barraques de fulla de palmera engalanades amb llums tènues que ofereixen menjars, begudes i billars. Casetes de ciment que tenen habitacions per dormir o petites cabanyes per llogar, i incomptables parades de robes de colors amb trossos de mirall incrustats, braçalets, teles, bolsos i llums de roba. Mostradors amb postals i xocolatines i barraques amb telèfon i connexió a internet. És una estranya combinació de petits negocis sorgits enmig de la més salvatge natura. Mentre recorrem el carrer principal ens criden de tots cantons venent-nos aquest reguitzell de productes, al final del carrer hi ha els homes que lloguen motos; antigues Enfields, les autòctones Rajoot i vespes de tot tipus. Sense parar de caminar travessem un mercat de fruites, suc de canya de sucre, sandàlies, bolsos i pedres esculpides, que són comprades únicament pels turistes locals que arriben d'altres estats amuntegats dins d'autocars, seguint un recorregut estricte i fatigós que els deixa gaudir de l'entorn poc més de mitja hora. Baixen més ansiosos de retratar a la comunitat extravagant de viatgers que ens apleguem aquí que no pas de sucuar-se a les aigües del mar aràbic en plena posta de sol. La primera vegada que ens van demanar si ens podien fer una foto ho vam malentendre i ens pensàvem que volien una foto tots ells junts, però de cop hi volta ens van envoltar i ens van retratar de dalt a baix, van fer fora descaradament a en Francisquet i van començar a fer xiscles d'alegria per haver-se retratat amb una noia descolorida que ensenyava cama i cuixa, ens passa tant sovint que si fem pagar cinc rupies per foto potser allargarem l'estada. Es ben curiós aquesta fascinació mútua per retratar-nos els uns als altres, ells retraten noies lleugeres de roba i nosaltres noies recobertes amb saris.

***Turistes del país a la recerca de noies europees
Vagator. 14 des. 2002***

La carretera queda tallada en sec i desenes de persones seuen arran del petit precipici mirant el sol i el mar. Les platges són de sorra gris cendra, les pedres tenen un color negre socarrimat i rogenc i les palmeres s'alcen majestuoses i carregades de cocos d'aigua, totes porten un número pintat, però en desconexem la finalitat. Des de dalt del mirador pots baixar a les platges; la Ozran Vagator beach és la platja petita, la sorra es fina i compacte i mils de crancs corren a amagar-se als seus forats, les vaques passegen carrinclones i els gossos descansen sobre la sorra calenta i hi ha venta ambulant de roba, penjolls, begudes i marihuana. Sobre la platja s'aixeca una fortalesa de terra roja que ha estat conquistada pels amants de la festa, és la Disco Valley, i cada capvespre a les cinc de la tarda acompanya a la posta de sol amb una música tecno hipnotitzant, que s'escola inevitablement per tots els indrets del poble fins altes hores de la matinada.

***Tot és possible a l'Índia...
Anjuna. 11 des. 2002***

Des de la platja gran, que queda a l'altre costat del mirador, es pot arribar a la fortalesa de Chapora, construïda pels portuguesos l'any 1617. Antigament era un punt musulmà d'aquí l'origen del topònim de Chapora, "Shahapura", o "ciutat del Sha". Abandonada al segle XIX ara és una ruïnosa paret de pedra roja i ferrosa que encercla tot l'altiplà, és un plaer descansar uns instant sobre aquelles pedres històriques i observar com desapareix el sol sota una nuvolosa rosa i com brilla amb intensitat la lluna sense esperar que s'amagui el sol, i sentir els crits de tots els animals, observar com es barallen les aigües del mar i del riu Chapora, com escumegen amb força les onades contra les roques, veure com es comencen a encendre petits llumets entre l'espessa selva i com fumegen les cabanyes. Al capvespre es barreja l'olor d'incens, de coco cremat i d'herba fumada, camines a les fosques sota la llum de la lluna i guiat per petits fanalets que pengen de les barraques; estàs captivat a contracor, immers en un etern brogit que barreja els sorolls incansables de les motos, la música tecno i els sons dels animals. És el paradís de les belles i les bèsties vingudes d'arreu del món buscant els petits vestigis que la filosofia de vida hippie va escampar per aquests paratges en les seves èpoques d'esplendor. Però de l'amor lliure i la vida en comuna sota les palmeres d'uns aparents seminòmades només en resten les festes a la

llum de la lluna. Les petites comunitats de pescadors locals han penjat les xarxes i es dediquen a satisfer els capricis d'aquests nouvinguts. Gairebé totes les famílies lloguen habitacions, motos, barques, taxis, cuinen, renten la roba, venen quincalla, fan massatges ayurveda i t'ofereixen qualsevol tipus de droga. Sembla ser que per les festes de Nadal tot de viatgers són atrets cap a aquestes contrades, però els locals estan preocupats perquè cada any és més flaca la demanda i ja no hi poden fer "l'agost"; des dels atemptats de Bali i des que el govern de Goa es mostra més exigent, penant el nudisme i la venda de substàncies al·lucinògenes, els visitants han minvat, deixant al descobert un lamentable espectacle de noves inversions abandonades a mig fer.

***Les runes del paradís hippie dels 70...
Anjuna. 10 des. 2002***

Els possibles compradors van ben escassos i creuar el carrer principal gairebé és un suplici, tothom et vol encolomar els seus productes, i estem tant avesats a dir: "no thank-you", que avui que ens han demanat si ens acabàvem de llevar, i sense voler i per inèrcia també hem contestat "no thank-you".

Hem conegut alguns nois joves que venen aquí a fer la temporada i tronen a casa. Uns nois de Mumbai que venen figures de pedra a la platja durant tres mesos i la resta de l'any estan a casa polint noves formes. En Paramananda Mahmoud te la nostra edat i fa poc més de deu dies que ha perdut la relació amb els seus familiars, per desavinences religioses el seu pare l'ha fet fora de casa i fins i tot s'ha tingut que canviar el cognom. Treballa en un xiringuito de platja i cobra quaranta pessetes al dia, el mes passat treballava de dissenyador gràfic a Dubai i estava voltat de tota mena de luxes, diu que es vol despendre de tots els ganxos materials i ser feliç amb les deu rupies, els seus dibuixos i les seves festes.

Vinop Thakur és un noi molt jove, té una expressió viva i alegre, els cabells arrissats i els llavis molsuts, parla un anglès-hindi fent un quequeix molt peculiar. Treballa fent la temporada al "Two brother's resort", des que un dia hi vam anar a menjar, cada dia que passem per davant ens fa parar uns moments per saludar-nos; entre nosaltres havíem comentat que se'l veia força enyorat de casa seva sempre ens parlava amb gran nostàlgia de la

seva llar. L'altre dia ens va venir a cridar fins a mig carrer, i ens va dir gairebé xiuxiuejant que havia rebut una gran notícia de casa seva, que el govern havia acceptat una sol·licitud de feina i que tornava amb els seus per treballar d'informàtic, estava tant content que volia que li prometéssim que el passaríem a veure per casa seva a Sagar quan arribem a Madhya Pradesh. Varma seu panxacontent assaborint la seva copa de whisky, deu voltar els cinquanta anys i després d'observar com sopàvem ens explica repapat a la seva cadira que ell és de Kerala, però que viu a Goa per no suar tant, té un negoci de lloguer d'habitacions de luxe a Calangute, i que els humans no podem negar que els diners són vida, que ell s'hi va llençar de cap quan era jove i que va invertir i treballar dur, i ara en recull els guanys. Ha viatjat per tot el món i li han curat l'asma en una clínica de Suïssa, viu en una habitació del seu hostel i es dedica a parlar amb la gent, diu que només beu alcohol nou mesos l'any, els altres tres descansa perquè la salut s'ha de cuidar. Caminàvem distrets carrer avall quan hem quedat emocionats al sentir un parlar conegut, ens hem presentat apressadament, són en Toni i la seva filla la Violeta que viuen a Mallorca, al poble de Campanet i viatgen per tota l'Índia coneixent país i buscant productes per vendre al mercat de Sineu, ha sigut un goig poder-nos expressar en català sense haver de fer cap mena d'esforç afegit per poder comprendre'ns, hem intercanviat quatre anècdotes que ens unien com a forans en aquestes terres, ens hem desitjat sort i hem continuat el nostre camí.

*La bellesa apareix per tot arreu...
Vagator. 14 des. 2002*

Cada dimecres fan un mercat a Anjuna, el poble del costat, que s'anomena "flea market" o mercat de les puces, hem agafat l'autobús cap a mig matí i amb deu minuts ja érem a lloc. Vorejant el mar i tant com allargava la vista s'estenia davant nostra un laberint de camins fets per parades encimbellades que mostraven tots els seus productes; teles dels deus hindús, collarets, penjolls, sobres d'espècies, catifes, pols de colors per decorar-te el front,

robes... uns espetec de colors, persones i olors inmersos en l'art del regateig. Encantadors de serps, Shadus que pelegrinaven amb les seves vaques santones, senyores lamani decorades de cap a peus a l'estil tradicional de karnataka, viatgers descamisats, rodamóns perduts o trobats lluint els seus dons musicals en les petites tavernes improvisades entre les parades del mercat, venedors de motos i nens i nenes fills d'uns o altres jugant i corrent entre els grans.

***Encantadors de serps. Un
espectacle dubtós...
Anjuna. 11 des. 2002***

Cansats d'aquest tràfec ens hem assegut una estona vora les onades del mar, una nena es passejava amb una plata plena de ceba arrebossada i pastissets d'una punta a l'altre de la platja, quan la tenia buida arrencava a córrer fins a casa seva fent dringar alegrement el moneder que duia penjat al coll i tornava a aparèixer al cap de poca estona amb la plata novament plena d'aliments. Unes nenes que venien collarets de fusta s'han entretingut a jugar amb uns nens que feien sorra, una imatge impactant d'on s'uneix la infància i apareix i desapareix un petit adult prematur.

Ens hem ben despistat i hem perdut l'últim autobús que passava cap a Vagator, ben animats hem decidit recórrer el camí a peu, però la mala orientació gairebé ens fa arribar a Mapusa. Un senyor ens ha recollit amb la seva moto, una Rajoot dels anys vuitanta, i ens ha carregat a tots dos per trenta rupies fins al poble. Ningú porta casc i carregar la moto amb tres i quatre persones és del més habitual, hem vist nens de deu anys desplaçar-se amunt i avall conduint ells les vespes, els carrers no són il·luminats i algunes motos van sense llums; descrit així qualsevol podria quedar esgarrifat, però es condueix amb una agilitat i amb una prudència extrema.

No ens podíem acomiadar de Vagator sense passar pel Primrose, no sabíem pas què hi trobaríem, però des que vam arribar que sentíem parlar d'aquest mític punt de trobada de viatgers i ens tenia ben encuriosits. Ens imaginàvem que seria una mena de pub anglès o una cosa per l'estil, però

ens hem trobat al bell mig d'un recinte apocalíptic; una muralla de terra roja envoltava tot el pati, unes coves pintades amb colors florescents emmarcaven el local, tot de cadires, taules i bancs de pedra s'escampaven pel jardí de pedres. Alçat dalt d'un entarimat i sota unes palmeres de colors el discjockey punxava absent una música tecno de ritmes sensuals i repetitius que t'acabaven adduint, descalços sota un petit bosc d'arbres fosforescents una colla de nois i noies movien els seus cossos desposseïts de la ment, gent asseguda sota les palmeres gaudint entre núvols de fum olorós. Ens ha quedat caricaturitzada la imatge de dos noiets de trets asiàtics que seien amb el cap recolzat al potent altaveu, lluny de quedar sords havien encès un artil.lugi cònic amb forma de ela i pipaven sense parar entre bafarades de fum blanc, quedaven completament tapats pel fum que s'esvaïa de tant en tant quan un d'ells s'ennuegaven i deixava de xuclar entre estossecc i estossecc. De camí cap a casa ens ha cridat l'atenció una botiga de llibres vells que era oberta a altes hores de la nit, un senyor de cabells blancs seia rera el taulell sota del cartell de Rainbow bookshop, tenia les celles espesses i els ulls petits i mirava fixament la televisió. Hi hem entrat a fer una ullada, només tenien quatre llibres escrits en espanyol; el senyor dels anells, un llibre religiós, i un parell de novel·les roses. Gairebé inclassificat, amagat entre els llibres italians i els espanyols, hem vist la traducció catalana feta per Feliu Formosa del llibre Demian de Hermann Hesse, ben emocionats hem demanat al botiguer per la procedència d'aquell llibre, però no ens n'ha sabut dir res, ell només els ven i els compra i fa canvis a favor seu, si n'hi portes dos te'ls canvia per un. L'hem obert amb molta cura, olorant-lo, buscant que hi hagués alguna inscripció, però res. "... Miri el foc, miri els núvols, i així que vinguin els pressentiments i comencin a sonar les veus que tenim dintre l'ànima, deixi's portar, i no preguntis primer si allò s'escaurà o agradarà al senyor mestre o al senyor pare o a qualsevol déu. És així com ens podem fer malbé. És així com pugem a la vorera i esdevenim un fòssil. Estimat Sinclair, el nostre déu es diu Abraxas i és Déu i és Satanàs, té dintre seu el món lluminós i el món obscur. Abraxas no té res a objectar a cap dels seus pensaments, a cap dels seus somnis. No ho oblidi. Però l'abandonarà si un dia esdevé normal i irreprotxable. El deixarà i es buscarà una altra olla per coure-hi els seus pensaments..."

***Des d'aquí us desitgem bones festes!!
Goa. desembre 2002***

Bones festes!!!!

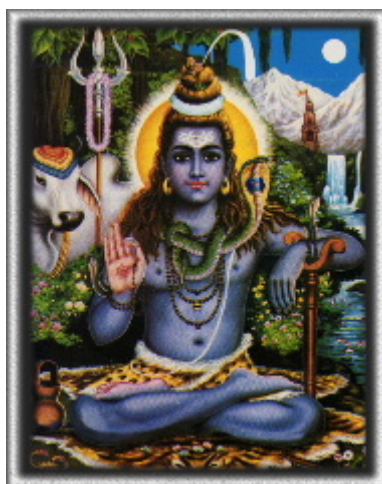
Olga&Fraz

El reportatge: Entre deus

L'hinduisme és un conjunt de pràctiques i creences "dharma" seguides pel 85% dels hindús. Engloba lleis morals i naturals i defineix un estil de vida estrictament subjecte a unes pautes d'ordre natural, prescriu les fites personals i obeeix a les exigències de la societat. No hi ha fundador, ni profeta, ni un únic creador, reuneix a centenars de deus i deesses, creences, pràctiques i filosofies molt variades. Amb la informació que hem recollit de la guia, d'internet i del dia a dia, us obsequiem amb una lectura agradable i curiosa que descriu alguns trets de les divinitats més populars de la Índia.

Vishnu "el que s'estén", és el déu encarregat de mantenir l'ordre del món, ell conserva, restaura i protegeix. La seva pell és blava i normalment el dibuixen sota una serp o surant sobre el mar, es desplaça sobre de Garuda, un vehicle que és mig home i mig àguila. Amb els seus quatre braços aguanta una flor de lotus, una massa, una petxina i un disc. I s'ha encarnat varies vegades sobre la terra, els Vaishnavitas parlen de nou encarnacions o "avatars": com a peix, tortuga, os, home-lleó, nan, brahmán, Rama, krishna i Balaram. El proper descens de Vishnu a la terra serà com a Kalki, el salvador que retornarà la puresa i destruirà als malvats.

Shiva mai s'ha encarnat a la terra i té diferents representacions, com a senyor de la dansa, gran déu, senyor diví i font de tot el coneixement. És venerat com el origen de tot l'univers. El dibuixen cobert de serps i amb un tercer ull al front, sempre l'acompanya el seu toro Nandi i la seva amiga Shakti, que és l'energia vital i li transmet el poder. Se li coneixen moltes proeses eròtiques, i en els temples se'l venera com el "lingam", o símbol fàlic, que reposa dins dels genitals femenins "yoni".

Shiva, el creador

Ganesh és el déu amb cap d'elefant, és el fill primogènit de Shiva i Parvati. És venerat amb molta simpatia, és grassonet i rialler i s'invoca abans d'emprendre qualsevol aventura, menys la mort. Popularment se'l coneix com Gambati i el dibuixen assegut sobre un tro o una flor de lotus, agafant amb els quatre braços un disc, una petxina, un plat de caramels i un liri d'aigua, es desplaça sobre d'una rata. A l'entrada dels temples, de les botigues i de les cases sempre hi col·loquen la seva imatge com a símbol d'èxit, prosperitat i pau. Nosaltres n'hem comprat unes quantes enganxines i les hem plantat a la motxilla.

Ganesh, el déu amb cap d'elefant és molt estimat

Durga és la deessa més malèfica de totes les divinitats, sempre encarna a deesses terrorífiques ansioses de matar dimonis, i també representa algun aspecte de Parvati, la dona convencional, bella i fidel que a vegades acompanya a Shiva, tot i que la muller d'aquest és l'energia vital que l'incita a l'acció. Duga és esculpida amb deu braços i aguantant el cap d'un dimoni, una llança i altres armes. A vegades trepitja dimonis o balla sobre el cos de Shiva, una collaret de calaveres li oprimeix el coll i la llengua li penja de la boca entre regalims de sang.

Lakshmi encarna la bellesa i l'encant i és la deessa de la prosperitat i la riquesa. És l'acompanyant de Vishnu i apareix al seu costat en les diverses encarnacions terrenals d'aquest. Els principals "avatars" són com a Sita, esposa de Rama, i com a Radha la ballarina cuidadora de vaques desitjada per krishna. També és representada com a Lakshmi Narayan formant una unitat amb Vishnu, meitat home, meitat dona.

Karttiheya és el segon fill de Shiva i Parvati, és el déu de la guerra i el dibuixen amb sis cares i a peu dret aguantant un arc i una fletxa. Li envien les seves pregàries els fidels que desitgen tenir descendència masculina.

Hanuman és el gran déu mono que apareix en la coneguda epopeia del Ramayana ajudant a Rama a lluitar contra el rei de Lanka. És el déu dels

acròbates i dels lluitadors, i també se'l coneix com el primer autor de la gramàtica sanscrita.

Hanuman, el déu mono

Saraswati és la deessa de la purificació i de la fertilitat, se la coneix com la inventora de l'escriptura i la deessa de l'eloqüència i de la música. És la muller de Brahma i la més bonica de totes les deesses hindús. La representen asseguda sobre un lliri d'aigua o un paó real i tocant el llaüt, el sitar o la vina.

Saraswati, la deessa que representa la música

Sani és un déu amb poders destructors emparentat amb el planeta de Saturn, és molt temut i alhora venerat. El dibuixen tot negre amb una immensa llengua vermella i el pengen a les cantonades dels carrers, cada dissabte a l'entrada de les cases i de les botigues es penja una tirallonga de chiles verds i llimones per foragitar les seves males influències.

Khamdenu és la vaca sagrada, venerada amb el respecte amb el que es tracten totes les vaques a la Índia. A vegades s'interpreta la vaca com la

mare de tots els deus, les seves banyes són els deus, la seva cara el sol i la lluna, la seva esquena el déu del foc i les seves cames les muntanyes d'Himàlaia. També s'atribueix la santitat de les vaques a la llegenda de Brahma, que va crear a les vaques perquè els brahmans tinguessin mantega pura per les seves cerimònies sacerdotals. Actualment encara s'utilitzen els excrements de vaca per construir les cases i la seva orina per allunyar els insectes.

Consells i curiositats

El Bhang lassi és una beguda de iogurt líquid amb marihuana trinxada, només la serveixen tres dies l'any, durant les festivitats que rememoren les proeses eròtiques de Shiva. Un got de Bhang lassi et pot costar unes 100 rupies. Als temples i a les cases particulars de gent benestant l'ofereixen gratuïtament als seus fidels com a símbol d'alegria i festivitat.

I sobretot, no deixar-se endur per les presses...

Olga&Fraz